

MI MLADI BORCI

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORN VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELISKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 31. DECEMBRA 1937.

ŠTEV. 16.

LETO IZJASNJEVANJA

Eno leto velikih svetovnih dogodkov, eno leto neutrudnega prizadevanja katoličanov po vsem svetu, eno leto važnih odločitev in okrožnic iz Vatikana je za nami. Če gledamo na svetovno katoliško življenje v tem letu, moramo reči, da je ob naraščajoči idejni zmedu ostalega sveta še vse bolj naraščala jasnost v katoliških vrstah.

Jasnost o narodnem socializmu

Niso še tako daleč časi, ko je mnoge med katoličani premotila ena ali druga sodobna naturalistična ideologija in jih zapeljala v misli, da je mogoče družiti v sebi nezdružljiva nasprotja.

Komunizem in narodni socializem sta take prijatelje s hlinjenim občudovanjem pozdravljala. Komunist s »ponujeno roko« je govoril o Pavlovem pismu Korinčanom in citiral Quadagesimo anno, narodni socialist je hinavsko ponavljal, da je krščanstvo največja narodna dobrina in klical vse na boj proti modernemu brezboštvu.

Taka gesla so tirala iz zmede v zmedo in ustvarjala kaos, v katerem se marsikateri katoličan ni mogel več znajti. Leto za letom je teklo, tisti, ki so videli, kam ta zmeda vodi, so svarili; papež je vedno razločneje opominjal k edinosti in čistemu katoliškemu nauku.

Papeževi opomini niso ostali brez sadu. Med katoličani je ginevalo polovičarstvo, bridke izkušnje so svarila potrjevale. Letošnje leto pa je bilo leto še posebno jasnih papeških izjav, izjav škofov, in dogodkov, ki so marsikomu dali zadnjo jasnost.

Jasnost glede komunizma

Papeževa velikonočna okrožnica Divini Redemptoris je prinesla ponovno najodločnejšo obsodbo glede komunizma in rešila vse dvome o »ponujeni roki« s stavkom:

»Komunizem je nekaj bistveno slabega. Zato v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture.«

Katoliška revija »Sept«, ki je delala nejasnost s svojim prijateljskim stališčem do ljudske fronte, je bila cerkveno ustavljena. Proti drugim, ki v boju proti komunizmu niso bili na pravi poti, je nastopilo uradno vatikansko glasilo Osservatore Romano.

Pariški kardinal Verdier je izdal proti koncu leta po prihodu iz Rima pastirsko pismo, ki odločno zavrača ponovno ponujanje komunistične prijateljske roke, kateri so tudi nekateri katoličani verjeli.

Pismo španskih škofov je razkrinkalo laži, ki jih je raztrosila o španski vojni rdeča propaganda, kateri so nasledili tudi nekateri katoličani.

Dogodki, ki so se odigrali v letošnjem letu v Španiji, v Sovjetiji, ne pričajo samo, ampak naravnost kriče resnico o prokletstvu sodelovanja s komunizmom.

To pa je razlogov dovolj, da je v katoliškem svetu, ki je po veliki večini o komunizmu ves čas pravilno sodil, nastopilo pri vseh, ki so dobre volje, pravo spoznanje, jasnost; iz te pa vedno bolj raste edinost v katoliških vrstah.

Zmede med katoličani ginejo

Eno največjih izjasnitev pa je prineslo letošnje leto glede narodnega socializma v Nemčiji. Nemški katoličani so dolgo upali, da bo vendarle mogoče združiti narodni socializem in katoliško Cerkev, a stoje danes v največjem kulturnem boju. Za tiste, ki niso verjeli v nevarnost narodnega socializma, je prinesla jasnost na eni strani papeževa okrožnica »Mit brennender Sorge« in zadnje skupno pastirsko pismo nemškega episkopata, na drugi strani pa mnoga dejstva, ki z neizprosnostjo kažejo, da je danes Berlin skoraj že druga Moskva. Papež je v svoji okrožnici jasno in glasno povedal, da je nemški narodni socializem novo poganstvo, s katerim krščanstvo na noben način ne more sklepati kompromisov. Dejstva iz Hitlerjevega Rajha — ko brez vsakega vzroka uprizore tako zvanih »tisoč nemoralnih procesov« proti duhovščini; ko katoliškega akademika takoj, ko

je diplomiral za inženirja, s pretvezo odvedejo na policijo, potem pa sporoče staršem, naj pridejo iskat njegovo truplo, češ da je skočil skozi okno; ko ne dobi nihče službe, če ne zataji svojega krščanstva, — taka dejstva dajejo zadnjo jasnost o nemškem narodnem socializmu.

Bogu hvala, da se jasni

Če gledamo preteklo leto s tega stališča, koliko smo napredovali v jasnosti, moramo reči

Bogu hvala za vsa ta spoznanja, ki jih je letošnje leto prineslo.

Bogu hvala tudi za to, da je dal, da mi katoliški Slovenci nismo prespali svetovnega idejnega izčiščenja, kakor smo ga prespali pred malo leti.

V novem letu pa se z vsem osvajalnim katoliškim svetom pripravljamo na novo delo, nove boje, nove osvojitve!

BOJ MED KATOLICIZMOM IN KOMUNIZMOM NA MADAGASKARJU

Kako vsesplošna je komunistična propaganda, nam prav živo kaže dejstvo, da se tudi na tem otoku, ki je na videz tako malo pomemben in tako daleč od sveta, vrši hud boj med komunizmom in katoliško Cerkvijo.

Madagaskar ima tri milijone in pol prebivalcev, med njimi pol milijona katoličanov.

Socialna beda

Res je socialni položaj domačinov obupen. Majhni dohodki, veliki davki neredko mrjo od lakote. Hudo jih boli, ker se čutijo zapostavljene. Vse drugače postopa sodna oblast z belimi kot s črnimi. Šolski vzgoji črnih posvečajo manj pozornosti ali pa jo sploh zanemarjajo. — Kaj čuda, če narod v svoji bedi in zapostavljenosti s simpatijami sprejema tiste, ki mu obljublajo raj na zemlji.

Državna brezverska šola

Še druga nadloga je pomagala oslabiti odpornost, ki je nujno potrebna v boju proti komunizmu. Državna brezverska šola je vzgojila množico ateistov. Kot povsod se je tudi tu izkazalo, da šole, ki hočejo nuditi samo »znanstveni« pouk, niso zmogle vzgojiti zdrave, odporne mladine. Kajti prav ta brezbožna mlada inteligenca je posebno dovzetna za strup komunističnih prevratnih idej.

Komunizem žanje

Zdaj je tarnanje prepozno. Nacionalna ideja in protimperialistične težnje so dovolj močne, da razgibljejo mlado generacijo. Komunisti žanjejo, inteligenca Madagaskarja je v njihovih rokah.

Med preprostim delavskim ljudstvom seveda tudi nimajo težkega dela. Shodi, obljube, grožnje, vzbujanje mržnje proti francoskim tiranom — to vse jim pripomore, da priklenejo nase mase.

Grehu vlade se kaznujejo

Leta 1929 se je že posrečilo komunistom, da so uprizorili krvavo

vstajo v Tananarivi. Oblast je vstajo udušila. Ljudstvo je do vlade vedno bolj nezupno, ker se ta nič ne potruži, da bi socialne razmere izboljšala.

Kar je kolonialna uprava sejala, to sedaj lahko žanje. Sejala je socialne krivice in nevero, žanje upor in komunizem. Sejala je upor proti Bogu, žela bo upor proti sebi.

Misionarji

Misionarji so edini belci, ki so še v zvezi z ljudstvom, edino oni poznajo njegove težke, dostikrat neznozne razmere. Katoliški misionari so edini, ki se na vso moč trudijo, da blažijo bedo ljudstva.

Tega se tudi komunisti dobro zavedajo, zato pa je njihova taktika silno previdna in tem bolj hinavska. V javnosti so njihove organizacije zatrite. A toliko bolj gibčne so njihove skrivne celice.

Komunisti učijo krščansko ljubezen!

Kakšno geslo naj si izbere med katoliki? Proti Bogu, proti veri!? To bi bilo neuspešno. — Nasprotno: Ljubezen! S tem geslom komunistični agitatorji lovijo katoličane.

Kakor pri nas!

Takoj drugo geslo pa: Očrtni misionarje kot zaveznike izjemalcev in tiranov!

En zgled! Tajnik ljudske fronte je govoril lani 30. julija 3.000 poslušalcem:

»Dobro vem, da je tukajšnja cerkevna katoliška oblast prepo-vedala svojim ljudem, da bi se udeležili tega zborovanja, češ da smo socialisti roparji. Osupli smo, da oni, ki se imenujejo kristjane, tako obrekujejo svojega bližnjega. Tiverški poglavarji se imenujejo učenec Jezusa Kristusa, njega, ki je umrl za rešenje vseh ljudi, moža bolečin, pribitega na les, njega, ki je bil usmiljen do ubogih in nesrečnih in ki je pridigal lju-

bezen in bratstvo vsem. Ti pa ne pridigajo drugega kot sovraštvo in obrekovanje.

Nasprotno pa pridigamo mi bratstvo vseh: črnih in belih; mi hočemo pomagati nesrečnim in zapuščenim. Naj se dvigne kdor si drzne reči, da smo lažniki in zapeljivci ljudstva!«

Hinavstvo komunistov

Torej Kristus je izročil komunistom svoje poslanstvo in le oni pridigajo ljubezen. — A učitelji katoliške vere, ti pa uče sovraštvo in obrekujejo »pravoverne!« — Kakšna hinavščina! Saj se zdi tako obrekovanje otročje, a vendar dostikrat oslepi tudi tiste, ki sicer priznajo zasluge misionarjev. In končno jim vzbudi tako klevetanje vsaj dvome, ali ne delajo morda tudi misionarji samo zato v njihov blagor, da bi jih lažje usužnjili tujcu.

Katolicizem boj sprejema

Neprestani štrajki, hujskanje in laži od vseh strani utegnejo marsikomu omajati zaupanje do misionarjev. Oporo pa imajo v notranji moči katolicizma in stanovitnosti vernikov.

Njihov boj je aktivna borba, ki se poslužuje najmodernejšega orožja, predvsem tiska in Kat. akcije.

Tisk

Dolgo se je moral boriti katoliški tisk s protestantskim. In na kakšni višini je danes, nam da slutiti dejstvo, da ima prav katoliški dnevnik največjo naklado na vsem Madagaskarju (13.000).

To daje lepo priznanje katoličanom in priča o razumevanju vernikov, da je prav tisk ena najmočnejših sil modernega sveta.

Katoliška akcija

Drugo veliko orožje pa je Katoliška akcija, ki je močno razširjena in razdeljena v najrazličnejše stanovske skupine. Gotovo je gorečnost katoličanov, praznovanje nedeljskega počitka, številni obiski svete mase in globoko evharistično življenje, — o čemer nam poročajo misionarji, — predvsem sad dela Katoliške akcije.

SREČNO NOVO LETO!

O bogastvu španske Cerkve

Iz tujine zahtevajo od nas, naj povemo, če je res, da je Cerkve v Španiji imela tretjino narodnega ozemlja in da se je ljudstvo vzdignilo zato, da bi se rešilo njenega zatiranja. — To je smešna obtožba. Cerkve ni imela več kot nekaj neznatnih in nepomembnih zemljišč, duhovniških hiš in vzgajališč, in še to ji nazadnje država zaplenila. Vse, kar ima Cerkve v Španiji, bi ne krilo niti četrtine njenih potreb, in to ji služi za izvrševanje najsvetejših obveznosti.

IZ PISMA ŠPANSKIH ŠKOFOV.

Teden nemške knjige

V Nemčiji so imeli ob koncu novembra teden »dobre knjige«. Ogromna denarna sredstva stranke in države so mobilizirali in vso svojo veliko propagando so vpregli, da Nemcem vzbudijo smisel za dobro knjigo, ali bolje, za tako dobro knjigo, kot jo želijo Hitlerjevi.

Pokrovitelj tega tedna je bil seveda Goebbels, ki je začel teden z veliko slovesnostjo v Weimarju. Tam je v grobnici, kjer počiva Goethe in Schiller, položil na njun grob bogato s kljukastimi križi okrašena venca. Mrtvi so mrtvi in se ne morejo braniti.

Ko je turingijski namestnik Sauckel sprejemal Goebbelsa in njegove pomočnike, je imenoval štiri najhujše nasprotnike »dobre knjige«, ki jih je treba odstraniti: židovstvo, prostozidarstvo, marksizem in klerikalizem.

Drugi je govoril pesnik Hans Johst, predsednik nemške slovesne zbornice. Hvalil je »Führerja«, da je prepustil vso odgovornost za nemško slovstvo pesniku Goebbelsu, pohvalil tudi Goebbelsa, ker je vsem

pisateljem ukazal, »da mora vse, kar je v resnici velikega na področju kulture, imeti tudi iste cilje, kot jih ima politika tretjega cesarstva.«

Pesniku, propagandnemu ministru in vodju rjavih sraj je sledil v Weimarju vodja Filip Bouhler, ki je pravi pravcati veliki inkvizitor nacističnega slovstva. Je ravnatelj Hitlerjeve pisarne in obenem vodja nadzornega urada za varstvo nacističnega slovstva. Nobena nacistična knjiga ne sme iziti brez njegovega izrecnega dovoljenja.

Ta mož je hotel opravičevati hudo in duševno nadzorstvo, ki kot Damoklejev meč visi nad pisatelji. Pri tem si je privoščil slabo šalo, ko je hotel primerjati katoliški indeks z moskovskim Glavitom (komunističnim nadzornim uradom za slovstvo). V Nemčiji namreč vsi pametni ljudje vedo, da je moskovski slovstveni tiraniji podobna in enaka edinole tiranija, ki je izvajata nad nemškimi pisatelji Goebbels in Bouhler, in tudi vedo, kako daleč proč od teh dveh tiranij je delo kongregacije sv. oficija.

NOVI ŠPANJI

KATOLIŠKO IZOBRAŽENE INTELIGENCE

General Franco je dal zastopnikom poročevalskega urada ameriških katoličanov daljšo izjavo o ciljih obnovljene Španije. V današnjem času, ko skoraj vse države zametujejo versko šolo, se je voditelj nove Španije izjavil, kar je še posebej razveseljivo, za katoliško akademsko izobrazbo:

»Na vseh univerzah se bo dajala višja verska izobrazba. Potrebe po posebni katoliški univerzi ne bo, ker bodo vse naše univerze katoliške in bo obsegal univerzni študij višji verski pouk znanstvenega značaja. Hočem dati novi Španiji strokovnjakov, ki bodo izobraženi na solidni filozofski in verski podlagi.

Zdi se, da nekateri ljudje mislijo, da je npravna in verska izobrazba, ki je največja kulturna potreba človeka, samo za otroke, da je npravna in verska vzgoja mogoča samo v ljudskih in kvečjemu še v srednjih šolah. Tako bi jih torej mnogo, ki so postali polnoletni, mislilo, da so ti nauki samo »pravilnice«, »stvari za male angelčke«, »izmišljenine otroške domišljije.« Velike univerze najbolj pomembnih narodov imajo fakultete in stolice za teologijo, za vero, za verstveno zgodovino. Tudi naše univerze jih bodo imele. Nimamo lastnih španskih strokovnjakov z zadostno religiozno kulturo.

ZA KOGA NI POMILOŠČENJA ?

Po sporočilu iz Moskve je bila za dvajsetletnico komunistične Rusije v načrtu tudi amnestija. Šef GPU Ježov se je temu ostro uprl, češ da si sovjetska Unija v sedanjih trenutkih ne more privoščiti nikakršnih amnestij. Če pa se vlada že hoče odločiti za pomiloščenje, pa morajo vsekakor biti izključeni od amnestije:

1. osebe, ki so obsojene zaradi trockizma ali špionaže;

2. duhovniki in drugi religiozni elementi, ki so v ječah zaradi svojega delovanja zoper brezbožniško gibanje.

UMETNOST V SOVJETIJI

Osrednji odbor za gledališče in umetnost je pod vodstvom bivšega sovjetskega poslanika Heršenceva prepevala za Rusijo slavno Schubertovo skladbo »Ave Marija« zaradi njenega verskega značaja. Osrednji svet brezbožniških zvez je poslal prošnjo na vlado, naj prepove vsako religiozno godbo.

PROFESURA BREZBOŠTVA

East Information-Bureau poroča iz Moskve, da je vlada sovjetske Unije izdala odlok, po katerem smejo zasesti stolice za brezboštvo poraznih ruskih univerzah in visokih šolah samo člani komunistične stranke ali organizirani borci za brezbožniško gibanje. Istočasno so objavili tudi uradni naslov profesorja za ateizem. Imenovanje za profesorja ateizma more doseči le, kdor je javno in z uspehom deloval za brezboštvo in le v soglasju z osrednjim svetom brezbožniškega gibanja. Prvi naslov profesorja so brezbožniki dali svojemu poglavarju Jaroslavskemu. Pot do profesorske stolice za ateizem je odprta tudi inozemskim udom brezbožniške internacionale.

MEHIKANSKE KNJIŽNICE

Osrednji svet borbenih brezbožnikov v sovjetski Rusiji je sklenil brezplačno poslati brezbožniškim zvezam v Mehiki za njihove proletarske knjižnice okrog 25.000 večjih del in 50.000 manjših knjig v španščini in angleščini. Med temi knjigami so dela Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina, pa tudi brošure izpod peresa Dimitrova in brezbožniškega poglavarja Jaroslavskega. To brezbožniško literaturo bo prepeljal v Mehiko eden sovjetskih parnikov.

V akademskih letih se oblikujejo npravna in metafizična načela, ki dajo življenju njega pomen; človek si pridobi svoje gledanje na svet, svoje ideje o človeku, nje ga usodi in dolžnostih. Vse to združeno z zgodovino španskega katolicizma tvori višjo versko kulturo, ki je ne sme manjkati rodovom nove Španije.

Katoliški dijaki na Aurori

Na univerzi je polno življenja. Študij se seveda vrši v najzvojnem redu, kar potrjujejo ponovna priznanja in pohvale oblasti.

Je pa poleg šolskega še drugo življenje, življenje apostolata, življenje Katoliške akcije. KA je v najlepšem razvoju. Vsak teden poučujejo posamezni člani katekizem v ječah, v veliki bolnici sv. Marije in na otroških zbirališčih. Med seboj in v širšem krogu obravnavajo sodobna vprašanja, ki zadevajo vsakega, posebno kitajskega dijaka. En mediciner in en jurist sta ustanovila na univerzi posvetovalnico za revne sloje. — Zadnja leta so začeli opravljati vsakoletne zaprte duhovne vaje. Vse njihovo življenje priča o globoki veri in apostolski gorečnosti.

Dijaki v življenju

Ko dovrše svoje študije, se slušatelji Aurore razkrope po vsej Kitajski in še preko njenih meja. Nastopajo mesta profesorjev, šefov na klinikah in bolnicah, razna odlična mesta svetovalcev in tajnikov pri vladi. Dva sta postala rektorja univerz, dva celo ministra (za vzgojo in pravo) itd. Veliko je diplomatov in konzulov (n. pr. Bruxelles, Cairo, Paris, Madrid, Stockholm...). Tako se razkrope po vsem svetu, a

vendar ostanejo v medsebojni zvezi. Za to poskrbi »Zveza starešin Aurore«, ki ima centralo v Šanghaju. S centralo in med seboj imajo nepretrgane stike in kjer je le mogoče, ustanavljajo krajevna središča — tako imajo na Kitajskem 8 velikih in čez 40 manjših krajevnih skupin. Na ta način ohranjajo skupnost, pa tudi duha, ki so si ga privzgojili na Aurori. Kamorkoli pridejo ti mladi izobraženci, povsod zaslovi Aurora in z njo katoliška Cerkev.

V znamenju vojne

V teh dneh trpljenja so Aurore spremenili 7 bolnic rdečega križa. Dvorišča so zasilo spremenili v stanovanja beguncev. Dijaki, zlasti medicinci, so imeli polne roke dela z ranjenci, ki so jih neprestano donášali na univerzo ali v druge bolnice, kjer tudi pomagajo dijaki iz Aurore. Med ranjenci in pribežniki so razvili tudi tiskovno akcijo. Napravili so knjižnico dobrih listov in brošur.

Ugotovili so, da čitatelji prav pridno segajo tudi po nabožnih in apologetičnih knjigah. Veliko pozornost vzbuja njihovo požrtvovalno delo, podobno kot delo KA pod vodstvom Lopahonga in katoličanov sploh.

FASIZEM V ŠPANJI

Zastopniku severnoamerikanske poročevalne službe NCWC je kardinal primas Gomá y Tomás izjavil, da španska hierarhija vrši med državljansko vojsko svoje pastirovanje brez vsakih političnih ozirov. »Dejali so, da mora Cerkev v Španiji izbirati med besnečim zasledovanjem brezbožnega komunizma in med hlapčevstvom totalitarne fašizma. To ni res. Tako imenovani španski »fašisti« so močnejši, ki so ohranili krščansko in katoliško čutenje in mišljenje; kot dobri katoličani ne podvrgujejo Cerkev hlapčevstvu. Nasprotno, pazijo na hierarhijo in kler, se versko udeležujejo in radi sprejemajo temeljne nauke Cerkev. Pričujejoča vojska je vojska načel, vojska marksističnega materializma proti duhovnim vrednotam naše krščanske kulture.«

DOSLEDNO BREZBOŽSTVO

V Rusiji je odbor za umetnost pri svetu ljudskih komisarjev sklenil, da bo zbral vse verske slike, ki so po raznih muzejih, in jih dal na razpolago brezbožnim muzejem in razstavam. Del teh slik so prvotno nameravali poslati v inozemstvo in jih prodati. Temu načrtu pa so se nekateri brezbožniki uprli, češ da bi se za te slike utegnile zanimati v inozemstvu tudi kake verske družbe. Vlada je ta ugovor upoštevala in odredila, da naj tovrstne slike prodajo le privatnim umetnostnim zbirkam.

Važna knjižica o Katoliški akciji

A. L. Odar, Katekizem o Katoliški akciji. Strani 32. Katoliška akcija v Sloveniji je z izdajo te brošure zelo prispevala k razjasnitvi pojmov o novi obliki apostolata, ki po papeževih besedah najbolj ustreza novim potrebam sedanjega časa, t. j. o Katoliški akciji. Knjižica je spisana na način katekizma, tvarina je obdelana predvsem s pravnega in organizacijskega vidika.

Za definicijo in opisom Kat. akcije razlaga pisec potrebo Kat. akcije, poudarja, da verska in katoliška društva po papeževih izjavah za obrambo katolištva niso zadostna, dalje, da more to delo vršiti le Katoliška akcija in sicer organizirana Katoliška akcija.

Slede odgovori na vprašanja, kakšno vlogo ima duhovnik v Katoliški akciji, kakšne so pravice in dolžnosti vernikov pri hierarhičnem apostolatu, kateri so znaki Katoliške akcije.

Pri ugotavljanju razlik med KA ter verskimi in katoliškimi društvi izvedemo, zakaj ta društva ne morejo ne biti Kat. akcija ne nadomestovati Kat. akcije.

Zelo stvarno nam pisec oriše razmerje med lastnimi organizacijami Kat. akcije ter tako zvanimi »verskimi« in »katoliškimi« društvi. Predvsem opozarja, da je to razmerje uredil Pij XI. Verska in katoliška društva so pomožne sile Katoliške akcije, in kot take imajo nalogo, da za Kat. akcijo molijo, zanjo delajo propagando, navajajo lastne člane za vstop v njene vrste ter tudi sodelujejo pri zunanem delu KA. Na splošno naj verska in katoliška društva s Kat. akcijo sodelujejo; če ne sodelujejo, se dela škoda.

Slede poglavja o KA in strokovnih organizacijah, o KA in političnem delovanju, o zgraditvi KA v Sloveniji, o lastnih organizacijah KA v Sloveniji, o »Molitveni pomoči« KA v Sloveniji.

Na koncu je dostavek z nekaterimi izjavami Pija XI. o Katoliški akciji.

Za pravo pojmovanje Katoliške akcije je Odarjeva brošura nadvse potrebna. Stane 6.— din, dijaki pa jo dobe pri poverjenikih »Mladih borcev« po 3 din.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).

IZ BOHINJA

CENZURA IN CENZURA

Pod tem naslovom smo na str. 199. lanskega letnika objavili notico s kulturno socialnega tedna v Bohinju, kjer je bilo rečeno, da je »vodstvo tečaja zahtevalo od predavateljev — ne vemo, če od vseh — predavanja v cenzuro.«

Očitno se nam je, da je to poročilo netočno in da se ni od nobenega predavatelja zahtevalo, da svoje predavanje predloži v cenzuro. Zato smo se obrnili osebno na našega informatorja-predavatelja, ki nam je tole izjavil: »Vodstvo tečaja mi je sporočilo, da naj do 9. avgusta (tečaj se je začel 11. avgusta, op. ured.) če morem, pošljem svoj elaborat. Zakaj, ne vem. Po nekih vtisih, ki sem jih dobil v Ljubljani, se mi je zdelo, da radi vpogleda.«

To, kar imenuje naš g. informator »radi vpogleda«, smo mi imenovali cenzura. Ker nečemo nikomur delati krivice, lojalno obnavljamo to pojasnilo.